Варна

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

РЕДАКТИРАТЪ: Л. П. СТАНЧЕВЪ и Я. х. ЯНЕВЪ

Брой 543 Добричъ, сѫбота 18 априлъ 1942 год. Година VI

РЕДАКЦИЯ „ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ"
ул. „Царица Йоанна" № 23
Телефонъ № 150
ОСНОВАНЪ ПРЕЗЪ 1923 год.
КАТО ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО ОТЪ РУМЪНИЯ

СТР. 4
1 лв.

ТАРИФА НА ВЕСТНИКА:
АБОНАМЕНТЪ за България: 1 година . . . . 280 лв. 6 месеци . . . . 150 „ 3 месеца . . . . 80 „
Годишенъ абонаментъ за чужбина . 560 „
ОБЯВИ: официални по 4 лв. на кв. см. търговски — по споразумение, годежни и вѣнчални по 60 лв. на публикация, въ хрониката по 10 лв. за гармонденъ редъ. На абонати специални условия

МѢСТОТО на МЛАДЕЖТА ВЪ НОВАТА ДЪРЖАВА

Ние сме свидетели какъ всички държави въ Европа, презъ послѣднитѣ години отдаватъ особенно внимание на младежьта. Държавата е създала сложни институции, които иматъ грижата за най-правилното подрастване, възпитание и оформяване на младежьта. Но, държавата не спира само съ тази своя дейность, а взема активно участие, както въ избора на младежа за бѫдещето поприще, така и при неговото установяване въ живота. Като идеаленъ примѣръ могатъ да ни служатъ организациитѣ въ Германия. Вънъ отъ предѣлитѣ на тази ржководна държава, въ почти всички страни на Европа се създадоха институти и правителствата имъ изработватъ идейни програми за националното подготвяне и насочване на младежьта къмъ изграждането на държавата.

Въ България сѫществуватъ организации, които макаръ да датиратъ отъ кѫсо време, се проявяватъ и даватъ тонъ на живота у насъ. Голѣмата организация на Бранникъ, въ която членува школската и извъншкол ска младежъ подготвя кадритѣ на утрешна България. Вънъ отъ нея сѫществува организацията на младитѣ бойци, която цели да вкорени въ своитѣ членове високо гражданско съзнание за националенъ дългъ и сѫщевременно поддържа въодушевлението въ тѣхъ, отъ народностнитѣ и държавни идеали. Тѣзи организации трѣбва взаимно да се допълватъ, да си сътрудничатъ и неотклонно да вървятъ по строго опредѣления си пѫть. Ако нѣкѫде, въ нѣкои мѣста се е допустнало опущение, програмно или идейно, то нека се знае, че такива подобни опущения сѫ по-голѣмо престѫпление отъ колкото тия, които се класирватъ отъ сѫдебнитѣ инстанции. Живота не търпи завеси. И днесъ, който си прави илюзия, че би могълъ да мине незабелязано въ отстѫпленията, които той съзнателно или несъзнателно прокарва въ свѣтитѣ за държавата организации, е предварително осѫденъ, защото мѣстото на младежьта въ държавата, което новия редъ й опредѣля не само ржководно, но обхваща самия градивенъ процесъ. А всѣки знае, че въ градежа не могатъ да се допустнатъ пукнатиии!

ПАРАДОКСИ отъ МИНАЛОТО

Г-нъ Стефанъ Кристя, калиакренския окржженъ съветникъ, натоваренъ съ администриране поземлената собственость, делигирва нотара (главния секретарь) на община Опанча Цуцуяну да раздаде на мѣстнитѣ жители дипломитѣ за окончателна правособственость, издадени имъ отъ м-ството на земедѣлието възъ основа решенията на провѣрочнитѣ комисии.

Още като получава дипломитѣ Цуцуяну тръгва между селянитѣ и започва да ги раздава, но никому не е далъ дипломата до като не е получилъ 20 (и словомъ: двадесеть) лей, негови „разноски".

Въ Нова Добруджа ще се продадатъ минимумъ 70 хиляди дипломи. По 20 лей—хубава сдѣлка ще се направи!

Горното е дословно цитирано отъ бр. 96 отъ 27 октомврий 1935 год.

ИЗЯВЛЕНИЯТА НА ОБЛАСТНИЯ ДИРЕКТОРЪ Г-НЪ СТЕФАНЪ ПЕНЕВЪ

Шуменскиятъ областенъ директоръ, г. Ст. Пеневъ, бѣше така любезенъ да сподѣли предъ представителя на нашия вестникъ своитѣ впечатления отъ тридневното си престояване въ гр. Добричъ, както и да даде напѫтствени думи на добруджинкото население.

Г-нъ Пеневъ ни заяви:

—Доволенъ съмъ отъ престояването си въ гр. Добричъ поради това че можахъ да влѣза въ контактъ съ гражданитѣ отъ селата и града, каквото бѣше условието и на идването ми. За различие отъ другъ пѫть въ нѣколко дни бѣхъ посетенъ отъ стотици граждани и отъ много делегации отъ разни села. Този фактъ ме извънредно много радва защото подчертава довѣрието на добруджанеца къмъ управлението и къмъ неговитѣ органи. Би могло отъ този фактъ да се извади и друго заключение, и азъ имамъ смѣлостьта да го направя, а то е, че добруджанеца чувствувайки се вече като равноправенъ членъ отъ българската общность, чрезъ влизането си въ контактъ съ представителитѣ на управлението и изнасяйки предъ тѣхъ дефектитѣ въ управлението и отрицателнитѣ прояви отъ органитѣ на властьта, подчертава готовность на участие въ всички возможности при изграждане на нова България. Това проявление е продуктъ и на другъ, мораленъ моментъ, присѫщъ на добруджанеца, силното национално чувство което здраво го привързва къмъ родъ и родина. Днесъ при благоприятнитѣ политически условия на живота, въ които е поставенъ добруджанеца, националното му чувство, което е било пазено дълбоко въ душата му, презъ робскитѣ години, предъ страха, че може да бѫде осквернено, пазено съ такова усърдие, както е пазилъ религията си презъ турското робство, се разразява въ стихийна форма, излѫчваща пламенни стремежи да жертвува живота си за величието на българската държава. Царь и Родина, това сѫ свещени символи, за добруджанеца, които му чертаятъ пѫтя къмъ оформяване на високо национално съзнание, тъй необходимо, като градивенъ материалъ, въ строежа на новата национална българска държава. Въ тия тежки моменти, които преживява народъ и държава добруджанеца проявява рѣдко спокойствие и търпение предъ възможностьта да настѫпятъ още по-страшни дни на изпитания. Това говори за високитѣ граждански морални качества на добруджанеца българинъ.

Макаръ, че валежитѣ въ последнитѣ дни отнеха възможностьта на добруджанеца да почне сѣидбата на нивитѣ си, той не изпада въ отчаяние, а е пъленъ съ надежда и търпение както презъ годинитѣ на робството си въ очакване на свободата си, той и днесъ вѣрва въ провидението и при първата възможность нощьта ще обърне на день и пакъ ще се притече въ помощь на своята Родина въ стремежа ѝ да осигури изхранването на българскиятъ народъ.

Желая населението отъ Добруджа да проявява по-голѣмо довѣрие къмъ управлението, привързаность къмъ собствената си държава и готовность за жертви за величието на Отечеството ни и любимиятъ нашъ вождъ Н. В. Царя на българитѣ.

МАРШАЛЪ ПЕТЕНЪ ПРИЕЛЪ ОСТАВКАТА

Състава на новия кабинетъ Лавалъ се очаква да бѫде оповестенъ всѣки моментъ. Писмото на Дърланъ до Петенъ. Каква политика щѣлъ да води Лавалъ

Виши 17 радио. Веднага следъ тазъ сутришното заседание на министерския съветъ адмиралъ Дърланъ поднесе на държавния глава оставката на кабинета, като му обясни, че водени отъ дълга любовь къмъ Франция и желаейки щастливо бѫдеще на своя народъ, досегашнитѣ министри молятъ да бѫде приета оставката имъ.

Маршалъ Петенъ приелъ оставката на кабинета. Състава на новото правителство образувано отъ Пиеръ Лавалъ и одобрено отъ маршалъ Петенъ се очаква да бѫде оповестено всѣки моментъ. До сега е известно, че въ качеството си на министъръ-председатель на кабинета г-нъ Лавалъ ще води министерствата на вѫтрешнитѣ и външнитѣ работи. Маршалъ Петенъ остава само държавенъ глава.

Днесъ по обѣдъ бѣ издадено специално комюнике съ което се оповестява за съгласието на адмиралъ Дърланъ да поеме поста главнокомандуващъ на сухопѫтнитѣ морски и въздушни войски на Франция.

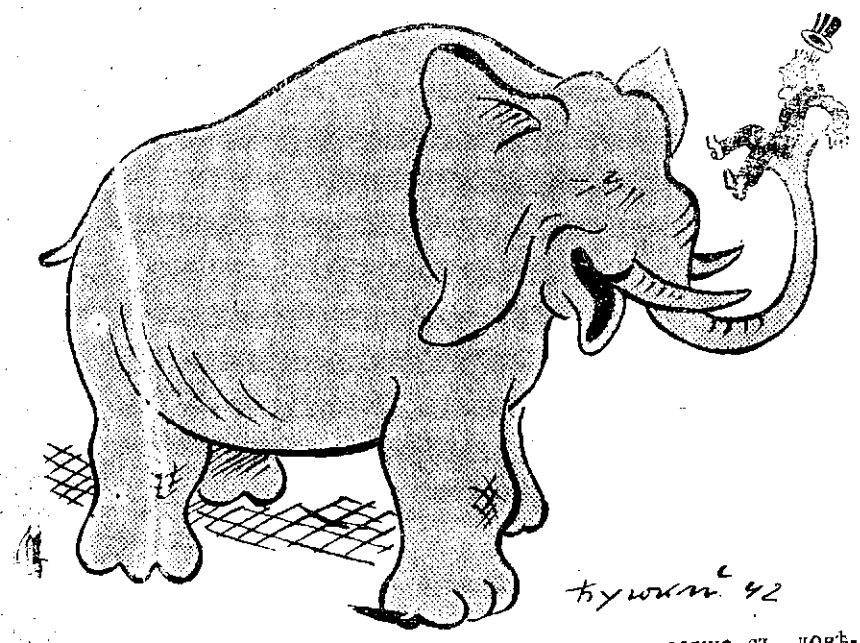
Американцитѣ за политиката на Лавалъ

Вашингтонъ 17. (ЕП). Въ политическитѣ кржгове на американската столица се очаква, възъ основа на поеледнитѣ получени отъ Виши сведения, Лавалъ да води една активна външна политика. Очаква се, че Лавалъ ще се опита да възвърне завзетитѣ отъ генералъ Де Голъ френски колонии. Сирия вѣроятно щѣла да бѫде първа цель на тази политика на новото френско правителство. Съединенитѣ Щати дори били подготвени за единъ опитъ отъ страна на Лавалъ да отстрани влиянието на генералъ Де Голъ въ намиращитѣ се въ западното полукълбо острови Ханъ Пиеръ, Бикелонъ, Марсеника и Гваделупа. Трѣбвало да се счита, че за постигане на тази цель Лавалъ ще си послужи съ френската флота.

Правителството на Съединенитѣ Щати ще установи политиката си къмъ новия френски кабинетъ на Лавалъ следъ като се узнае състава на министерския съветъ.

КРИПСЪ ВЪ ИНДИЯ!

отъ К. БУЮКЛИЙСКИ

Крипсъ (на себе си): Нѣкога това животно се отнасяше съ довѣрие къмъ моитѣ предшественици, а сега моята сѫдба и тая на Империята ни, е въ хобота му!..

Намѣренията на Бразилия

Буеносъ Айресъ 17 (ЕП). Споредъ съобщение на бразилския и американски печатъ една акция срещу Френска Гвинея била предстояща. Единъ бразилски вестникъ иска окупирането на тази френска колония, за да се предпази отъ германската окупация.

Буеносъ Айресъ 17. (ГТА). Германската осведомителна служба се научава отъ Колумбия че единъ бомбардировачъ самолетъ на северо-американското въздухоплаване е падналъ въ водитѣ на Тихо-океанското крайбрежие при пристигането си въ Буенъ Авентуръ. Споредъ сведения получени досега 8 души били тежко ранени.

Японската артилерия насочва огъня си и срещу крепостьта Кореджидоръ на о. Батангъ

Токио 17 (ГТА). Споредъ последни сведения получени отъ полуостровъ Батангъ отъ вчера сутриньта японската артилерия е насочила огъня си главно срещу неприятелскитѣ позиции въ областьта на островната крепость Кореджидоръ. Въ сѫщото време, сухопѫтнитѣ и въздушни войски сѫ извършили редица нападения. Междувременно, неприятелската стрелба престанала напълно. Военнитѣ бариери и всички други съоржжения сѫ били съвършено разрушени. Гъстъ димъ се издигалъ надъ крепостьта. Дописницитѣ на вестници сѫ на мнение, че крепостьта ще бѫде принудена да се предаде на скоро.

Мадридъ 17. (БТА). Английската осведомителна служба се научава отъ Вашингтонъ, че г. Анри е посланикъ въ Вашингтонъ е заявилъ предъ журналиститѣ, че нѣмало вржченъ писменъ отговоръ на нотата на Съединенитѣ Щати въ връзка съ постѫпкитѣ въ Виши. Г-нъ Анрие добавилъ, че устния отговоръ ще бѫде въ общия смисълъ на обнародваното съобщение въ Виши.

Желѣзопѫтна катастрофа въ Асака

Токио 17. (ЕП). На една станция въ една подземна желѣзница въ Осака се сблъскали два влака. Подъ развалинитѣ на една влакъ извадили 150 души тежко ранени и убити. Другия влакъ за щастие билъ празенъ.

Бернъ 17 (БТА). Английската осведомителна служба се научава отъ Лондонъ, че министерството на въздухоплаването е съобщило, че нощесъ малъкъ брой германски самолети сѫ летѣли надъ южна Англия и и западнитѣ области надъ острова. Хвърлени били бомби върху нѣколко точки, които причинили малки бомбени взривове и известни щети.

Общо годишно събрание на клона „Червенъ кръстъ" ще се състои въ недѣля 19 т. м. 10 часа сутриньта въ салона на кино „Сплендитъ".

Поканватъ се всички членове да си изплатятъ вноскитѣ до тая дата.

Изявленията на Директора на Професитѣ

Г-НЪ НИКОЛА ШУМЕЛОВЪ

въ връзка съ търг.-индустриалнитѣ камари

Въ връзка съ повдигнати отъ нѣкои стопански срѣди въпроси за търговско-индустриалнитѣ камари, директора на професиитѣ г. Никола Шумеловъ заяви: Отъ нѣкои търговски и занаятчийски сдружения въ страната сж изпратени телеграми до г. министъръ-председателя, съ копие до директора на професнитѣ, въ които изказватъ несъгласието си за разтуряне на търговско-индустриалнитѣ камари. Явно е че тѣзи телеграми сж дѣло на незаинтересовани лица, които не познаватъ дейностьта на дирекцията и нейнитѣ задачи и които безъ да сж добре осведомени несъзнателно внасятъ смутъ въ живота на професионалнитѣ организации и дейностьта на камаритѣ. Никой въ Дирекцията на професитѣ не е мислилъ да разтуря търговско-индустриалнитѣ камари, които сж учредени съ законъ и които изпълняватъ най-важната и отговорна дейность въ живота на народното стопинство и стопански организации. Тази дейность на камаритѣ е очебийна и задоволява значителна часть отъ нуждитѣ на народното стопанство.

Становището на Дирекцията на професитѣ е че търговско-индустриалнитѣ камари, съгласно новия законъ за професионалното организиране, трѣбва да се постави въ хармония съ задачитѣ и целитѣ, които имагъ да разрешаватъ професионалнитѣ организации. Новия пжть по който тръгнаха и трѣбва да вървятъ днешнитѣ организации изисква еднаквяване на институтитѣ, които иматъ връзка съ тѣхъ и всички заедно сж стопански институти, въ които безспорно важно мѣсто заематъ търговско-индустриалнитѣ камари и професионалнитѣ организации трѣбва да се стремятъ да изпълняватъ програмата на правителството, както за изграждане на стопанската мощь на държавата, така и за създаването на едно абсолютно здраво и отговарящо на задачитѣ си професионално движение".

Украйнски ечемикъ за посѣвъ въ България

София, 17 априлъ. Презъ миналата година министерството на земедѣлието въ София е получило, срещу царевица, отъ германскитѣ военни власти значителни количества ечемикъ отъ Украйна, който е билъ раздаденъ на разни земедѣлски стопани, които ще опитватъ неговото вирѣене въ България. Въпрѣки закжснѣлата сеидба се очаква отлична реколта. Тази година тия опити ще продължатъ въ по-голѣмъ размѣръ. (СЕП).

Усилено засѣване на влакнодайни растения въ Япония

Токио. Японското министерство на земедѣлието съобщава че въпрѣки голѣмото производство на влакнодайни растения въ окупиранитѣ южни зони, Япония се стреми да засили вжтрешното производство на конопъ, ленъ, юта и др., тъй като тѣ представляватъ важни материали за военното стопанство. Тѣзи индустриални растения сж отъ особено значение при производството не само на вжжета и мрежи за риболовъ, но и при аеропланната индустрия и други муниционни производства. Споредъ сжщитѣ сведения презъ настоящата година трѣбвало да бждатъ произведени 29.000 тона конопъ, 66 хиляди тона ленъ, 12.000 тона юта и 8.400 тона рамия. Тѣзи количества въ сравнение съ онѣзи отъ 1938 година представлявали едно повишение отъ 50 на сто за конопа, 25 на сто за лена, 900 на сто за юта и 280 на сто за рамията (СЕП).

Ние подканваме нашето министерство на земедѣлието — респективно Дирекцията за храноизносъ да вземе примѣръ отъ унгарското министерство на снабдяването и се заинтересова отъ нашитѣ многобройни видове коприви, които така изобилно като ненужни бурени растатъ изъ селскитѣ дворища, мѣри, бунища и необработваеми земи и да ги използува за добиване на толкова необходимитѣ ни текстилни материи. Даже мислимъ че може за идущата година да се организира и масовото изкуствено засаждане на голѣми площи отъ текстилнитѣ сортове диви коприви, както и отъ облагородената китайска коприва добре известната Рамия, по подобие масово застжпенитѣ у насъ вече влакнодайни култури като: лена, конопа абутилона.

Печ. „Добрудж. гласъ"
приема търговски печатъ

ИЗПОЛЗУВАНЕ НА КОПРИВАТА

като влакнодайно растение въ Унгария

Унгарското м-ство на снабдяването е изработило интересенъ планъ, който ще помогне на унгарската текстилна индустрия да се снабди съ растителна целулозна материя. Става дума за събиране на копривнитѣ стебла, които растатъ въ живо състояние навсѣкжде въ страната. Влакната на коприва сж още отъ стари времена добре познати на севернитѣ страни и опити за тѣхното приложение въ текстилната индустрия сж правени много отдавна. Така, специалиститѣ въ Унгария сж използували копривнитѣ влакна още презъ миналата война, когато по нареждане на военнитѣ власти коприва се събираше и приготовляваше отъ нея нитроцелулоза за текстилни и военни цели. Обаче, това приготовление на времето не е дало много задоволителни резултати, поради несъвършенния начинъ, по който се е преработвала коприва. Сега, обаче, когато този начинъ е напълно усъвършенствуванъ, копривата смѣсена съ известни други материали, дава една отлична материя равностойна на памука.

Понеже времето, когато трѣбва да се събиратъ копривнитѣ стебла съвпада съ жетвата на житницитѣ, при днешнитѣ условия това събиране би било съпроводено съ известни трудности, ето защо то може да бжде резултатно само ако се организира отъ държавата. Първата задача на министерството на снабдяването е да се установи количеството на копривата, която ще се събира (това ще се извърши презъ априлъмай) после да опредѣли центроветѣ на събирането и сушенето, а после да се организира разпредѣлението на работата. За 1000 вагона изсушени копривни стабла сж необходими 3,500 работници, които да работятъ по 4 седмици.

Отъ този суровъ материалъ близо 50 на сто може да се преработи на фини влакна, подобни на памучнитѣ, за да се смекчи голѣмата липса на памука, трѣбва да се събиратъ поне 2—3 хиляди вагона изсушени копривени стебла. Може да се разчита прочие, че унгарското министерство на продоволствието ще пропусне този случай за набавяне на този новъ суровъ текстиленъ материалъ и още тази пролѣть ще се въведе една голѣма акция за събиране на копривата която расте въ диво състояние навсѣкжде изъ страната.

Какво трѣбва да бжде помѣщението за правилното отглеждане на патицитѣ

Първото условие за правилно отглеждане на патици е, тѣ да иматъ помѣщение. Патицитѣ сж издържливи на студъ, но влажното помѣщение е вредно за тѣхъ. За това помѣщението имъ трѣбва да бжде сухо, слънчево и съ добро провѣтряване. Мѣстото на патичарника да е оцелно, сухо и издигнато надъ околната земя, а почвата да е пропусклива.

Ако се отглеждатъ малъкъ брой патици, тѣ иматъ нужда отъ помѣщение само за пренощуване за презъ най-голѣмитѣ студове. Въ такъвъ случай за препоржчване е да се приспособи нѣкоя часть отъ нѣкоя отъ постройкитѣ въ стопанството за жилище на патицитѣ, като се предвиди 1 кв. м. отъ пода за 3 — 4 патици. Когато ще се организира развъждането на по-голѣмъ брой патици, тогава трѣбва да се построи нарочно помѣщение за тѣхъ. Разплоднитѣ патици иматъ нужда отъ по-широко помѣщение. За 50 патици е нуждно помѣщение съ вжтрешни размѣри: 7 м. дълго и 5 м. широко, а за 100 патици сж нуждни две такива отдѣления. Задната стена е висока 1.40 м. а предната — 2.80 м. Покрива е едностраненъ. Подътъ е 30-40 см. надъ земята. Стенитѣ, съ изключение на северната, може да бждатъ и паянтови, като заедно съ мазилката да сж дебели 18 - 20 см. Правилно е, половината отъ площьта на предната (лицева) стена да се оставя вжтре прозорецъ (единъ или повече). на който отвжтре се поставя рамка съ телена мрежа, а отъ вънъ е безъ стъкла. Само въ най-голѣмитѣ студове презъ зимата отъ вънъ на прозореца да се поставя рамка съ зебло. На предната стена се поставятъ още и вратата—до източния край, една или две малки вратички—прозорцитѣ и провѣтрители (4 или 2) — надъ прозорцитѣ и равно съ тавана. Размѣритѣ на вратата сж 1.80 | 0.80 м., на малкитѣ вратички — 0.40 | 0.80 м. и на провѣтрителитѣ — 0.30 на 0.50 м. вжтрешно.

Патичарникътъ се обзавежда само съ гнѣзда и хранилки. За всѣка патица се предвижда по едно гнѣздо съ размѣри: 42 см. дълбоко назадъ, 30 см. широко и 35 см. високо. Вратичката е отпредъ или отгоре. Гнѣздата се правятъ отъ 2 см. дебели дъски и нѣколко въ една редица. Поставятъ се направо върху пода до нѣкоя стена. Всѣка вечерь патицитѣ носачки една по една, се поставятъ въ гнѣздата и сутринь, следъ снасяне, се пускатъ на двора. Хранилкитѣ за патици сж корита като тѣзи за мекота храна на кокошкитѣ, но сж малко поплитки и по-широки. Едно корито отъ 2 м. дължина е достатъчно за 25 патици. Ако патицитѣ иматъ на разположение текуща вода, тѣ нѣматъ нужда отъ поилки. Въ противенъ случай, до хранилката трѣбва да има сждъ съ чиста вода. Поилката се държи винаги на двора, дори и презъ зимата, но тогава вода се сипва само когато патицитѣ се хранятъ.

СКЛАДЪ НА ВИНА И РАКИИ

„ОСМАРЪ" О. О. ДРУЖЕСТВО

с. ОСМАРЪ—ПРЕСЛАВСКО

ОТКРИ КЛОНЪ ОТЪ 1 ЯНУАРИЙ 1942 г. ВЪ гр. ДОБРИЧЪ, (срещу общ. управл.)

Граждани и селски кръчмари, запомнете, че това дружество е най-известното, съ своитѣ чисто натурални доброкачествени напитки въ цѣла България.

Нека се знае, че само тоя кръчмаръ, който се снабдява съ всички напитки отъ „ОСМАРЪ ще остава доволенъ и ще задоволява своитѣ клиенти.

„ОСМАРЪ" О. О. ДРУЖЕСТВО

Печатница „Добруджански гласъ"
приема обяви и търговски печатъ

Атанасъ П. Бѣлинъ

КЪМЪ ГИБЕЛЬ

(ОТРЕЧЕНАТА ЖЕНА)

(РОМАНЪ) 11

срещне съ първитѣ насила погребани мечти. Ще може ли да изтърпи до край това мълчание? Ще бжде ли жалка играчка на възбуденитѣ си стремежи? Не!.. Не!..

Елена се вслуша. Близу до нея извика ученикъ, който искаше навѣрно да привлече вниманието на всички.

— Нѣколко хуморески отъ Валентинъ Гроздановъ ще ви кажа.

Елена трепна. Хуморески отъ Валентинъ? Какъ е възможно! Това бѣше съвсемъ ново за нея. Има нѣщо още изненади да срѣща отъ този човѣкъ?

Всички съ внимание слушаха. После бурни ржкоплѣски изпроводиха рецитатора.

— Друго!.. Друго!.. — извикаха дружно нѣколко гласа.

Елена остана въ недоумение. Дветѣ противоположности, които откри въ Валентинъ, породиха тжни възгледи и студена пота изби по челото й.

Една малка ученичка, съ бледо и сасухрено лице, се повдигна, притисна съ очи и съ тиха усмивка произнесе:

— „Безжична" елегия отъ Гроздановъ!..

Като тиха вълна отначало набелѣлитѣ думи залѣха смълчанитѣ екскурзианти, трепнаха изъ напоеннитѣ отъ влага въздухъ и съ отмалѣла болка пролазиха въ сърдцата. Нѣкои наведоха глави къмъ сключенитѣ си ржце. Изведнажъ вълнитѣ на стихналата скръбь се блъснаха съ страшенъ шумъ въ брѣговетѣ на душитѣ, заклокочиха буйно и настървено, а после омаломощено и неразбрано стихнаха въ умираща усмивка надъ смълчаното пространство. Девойката седна незабелязано на мѣстото си, като се гмурна отново въ стихнитѣ на младенческото си страдание. Никой не ржкоплѣска. Сподавено мълчание притисна всички. Елена Васева се пъмжчи да се усмихне и да каже нѣщо, но думитѣ й прошумѣха около устнитѣ подобни на нѣкаква въздишка. Потърси съ влаженъ погледъ Валентинъ. Нѣмаше го. Кжде отиде? Защо дойде и защо изчезна? Огледа се наоколо. Валентинъ се бѣше надвесилъ надъ чучура на чешмата и съ ржка разбъркваше студената струя вода.

— Що за човѣкъ е? Колко е самотенъ?...

Елена тъй го нарече, защото душата й не можа да измисли нѣщо по-разнежено въ момента.

Приближи се до него.

— За какво мислите?

Валентинъ я стрѣлна съ погледъ.

— За нищо! За това, което е чуждо за менъ. Занимателно е, нали?...

Погледитѣ имъ мълчаливо се кръстосаха и попиха отъ влагата на очитѣ. Можеха ли да говорятъ? Около тѣхъ бѣше тихо. Шепотътъ на буйнитѣ струи на чешмата галѣше и притискане наболѣли въздишки. Въ двора на малкиятъ параклисъ стариятъ постникъ се молѣше.

— Изобщо, всичко е чуждо за васъ!

Той я погледна презъ рамо.

— Не оспорвамъ.

Валентинъ прескочи малката вадичка и съ наведена глава пое по пжтеката, която водѣше къмъ гората. Елена остана неподвижна на мѣстото си съ широко отворени очи и безъ да иска, отъ гърдитѣ й се изтръгна сподавенъ викъ:

— Валентине... кжде?... Обидихъ ли ви?...

Той се обърна. Тя ли го повика? И защо? Върна се. Елена плачеше. Устнитѣ й се полуотвориха и едва чуто прошепнаха:

— Да се разходимъ заедно. Впрочемъ, дали съмъ приятна!...

— Вие ми казвате това? Вие ми задавате въпроса дали сте ми приятна?... Нима мога да кажа за това нѣщо похулно? О, госпожа Васева...—и не можа да се доизкаже. Очитѣ му блѣснаха, а полеко извититѣ му устни се разлѣ топла усмивка.

Тръгнаха заедно. Единъ до другъ. Така, както искаше тя. Топлиятъ и нѣженъ лъхъ на кадифянитѣ й коси играеше около него и го правѣше на топеца се нега. Елена чувстваше това и отъ своя страна се развесели.

— Какво е младость? Кжде е тя? — извика неочаквано тя съ вдигнати ржце къмъ ясносиниятъ хоризонтъ.—Тя е у насъ. Ние я чувстваме, ние долавяме винаги уханиятъ й шепотъ, но никога не й обръщаме внимание. Рѣдки сж тия, които я изпитватъ истински и напълно. Разбирате ли ме? Охъ, защо питамъ! Вие току-що влизате въ живота. До този моментъ се чувствахъ винаги самотна и нещастна, а сега въ

Кооперацията и потрѣбителното дѣло въ Добруджа

Ясно е, че въ такива изключителни времена, каквито преживѣваме днесъ, настжпватъ обрати въ икономическия животъ на всички народи, следствие на което и смущение въ производството, а отъ тамъ и оскждица на нѣкои продукти отъ първа необходимость на пазара. Особено това се почувства въ новоосвободенитѣ земи въ първитѣ месеци следъ обединението.

Какво бѣше положението специално въ Добруджа, това знаятъ всички, които презъ това време сж били тукъ. Още месеци преди подписването на Крайовския договоръ, 27 годишния поробитель, не забрави, разбира се, по традиция и за сетенъ споменъ, да оплечкоса и отнесе на замиляване всичко, което е било останало още неограбено, особено продукти отъ първа необходимость. А ако такива сж били запазени, по нѣкакъвъ начинъ, тукъ-тамъ, то тѣ следъ влизането на българскитѣ войски въ Добруджа, сж се продавали на черната борса съ баснословни цени, недостжпни за широката консумативна маса. Настжпва единъ моментъ на смущение въ продоволствието на продукти отъ първа необходимость. Разбира се, имало е голѣми и почтени търговци, които сж играли значителна роль въ икономическия животъ на Добруджа презъ време на робството. Сега, обаче, неориентирани още въ ново създаденото положение, тѣ се виждатъ безпомощни да организиратъ продоволствието на страната.

Освенъ това, новитѣ условия създадоха и нужда от единъ новъ начинъ за разпредѣляне на продуктитѣ. Не бѣше достатъчно само да се доставятъ въ голѣмо количество продукти отъ първа необходимость, а последнитѣ трѣбваше да бждатъ доброкачествени и съ нормални цени. Следователно на чело на продоволствието се налагаше да застане една организация, която трѣбваше да служи не само като продоволчикъ и разпредѣлитель, а най-важното и като регулаторъ въ ценитѣ на пазара, връщайки го по такъвъ начинъ вѣрата на справедливость и редъ у консуматора — добруджанецъ, която вѣра той беше изгубилъ по време на робството. Проче, ролята на тая организация трѣбваше да бжде и морално—възпитателна. А организацията, която отговаря напълно на тѣзи условия, не можеше да бжде друга, освенъ КООПЕРАЦИЯТА. Тя винаги е била въ услуга на народа и най-правилно и справедливо е разрешавала всички отъ жизнено значение за стопанството ни въпроси. Въ нейнитѣ основи е залегнало чувството на взаимопомощь, което чувство е вродено е българина. Кооперацията не е въ доктрина, тя не е постройка на въображенне а е създадена подъ влияние на нуждитѣ за посносенъ, въ материално и духовно отношение, животъ. Въ името на тѣзи нужди българския народъ започва да се организира, макаръ и въ примитивни кооперативни сдружения, още далечъ преди освобождението отъ турското робство. Следъ 1877 г. се слагатъ основитѣ на първитѣ съ строго опредѣлена цель български потрѣбителни и производителни кооперации, които по-късно израстватъ въ мощнитѣ днешни КООПЕРАТИВНИ ЦЕНТРАЛИ, една отъ които е и КООПЕРАТИВНА ЦЕНТРАЛА „НАПРЕДЪ" – съюзъ на всички потрѣбителни кооперации въ България съ седалище София. И името К. Ц. „Напредъ" се явява първа въ Добруджа, за да разреши единъ не лекъ за момента въпросъ.

На 15 октомврий 1940 г. нѣколко скромни труженици пристигатъ въ Добричъ и слагатъ основитѣ на първото потрѣбително кооперативно дѣло въ Добруджа — ПРЕДСТАВИТЕЛСТВОТО НА КООП. ЦЕНТРАЛА „НАПРЕДЪ". Това нѣщо бѣше ново за Добруджа. По-голѣмата часть отъ населението тукъ не познаваше принципитѣ на „кооперацията и ролята, която тя играе въ живота на българския народъ въ старитѣ предѣли на царството". За други понятието „кооперация" бѣше свързано съ понятието „измамникъ" тъй като малкото кооперации основани отъ румънци, презъ румънско време, сж се превръщали бързо въ акционерни Д-ва ограбвайки своитѣ членове. Естествено е при такова положение да се гледа изобщо съ недовѣрие на кооперацията. Това недовѣрие, обаче, скоро се изпарява, когато въ склада на на П-то въ Добричъ започватъ ежедневно да пристигатъ по нѣколко вагона продукти отъ първа необходимость, като: захаръ, оризъ, масло, сапунъ и др. А когато тия продукти започватъ да се продаватъ съ нормални и конкуриращи дори цени, П-то се превръща въ единствената надеждна опора, за всички търговци на едро и дребно, както за Добришката, тъй и за останалитѣ околии отъ Добруджа. Отъ освобождението на последната до 1. I. 1942 г. стойностьта на продаденитѣ на едро чрезъ склада на кооп. продукти възлиза кръгло на лв. 30,000,000 а чрезъ потрѣбителнитѣ магазини на дребно за сжщото време за 3.600.000.

Кооп. Централа „Напредъ" има свои представителства сжщо и въ Силистра, Тутраканъ, и Каварна, кждето, чрезъ кооп. складове и потрѣбителнитѣ си магазини на дребно, се прави всичко възможно, щото продоволствието да става нормално и правилно. Предстоящо е откриването на представителство и въ Балчикъ по настоявването на гражданитѣ отъ тамъ.

Ролята, обаче, изобщо на Кооперацията не се свършва само въ градоветѣ. По инициативата на Б. З. К. Б.—Добришки клонъ, въ едно невѣроятно кжсо време, въ селата се създадоха цѣла мрежа отъ кредитни и трудови кооперации. Тѣ дадоха такива резултати, каквито рѣдко се наблюдаватъ по други мѣста. Да вѣрваме, прочее, че въ найскоро време кооперативното дѣло да бжде едно отъ истинскитѣ помощаици на селския стопанинъ.

За билкарскитѣ карти

Съгласно закона за билкарскитѣ карти (Д. В. 10 юлий 1941) всички заварени отъ закона билкари получаватъ билкарски карти само срещу представяне на удостовѣрение отъ данъчното управление отъ което да се вижда, че лицата сж упражнявали самостоятелно занаятието билкарство.

За получаване на картитѣ не се вематъ никакви такси, освенъ 10 лева гербова марка.

Всѣко заявление съ което се иска карта трѣбва да бжде обгербвано съ 5 лева гербъ и 3 лева фондъ „Даровити деца".

Пчелната отрова лѣкува ревматизма

Въ хигиеничниятъ институтъ при университета въ Мюнхенъ е изследвана ефикасността на пчелната отрова при унищожение на болестнитѣ причинители. Пчелната отрова е препоржчвана отъ дълги години като лѣкъ противъ ревматизъма. Една германска фирма отъ дълго време получава отъ милиони пчели отрова, която употрѣбява за серумъ. Ефикасността на пчелната отрова е, че унищожава стафила и стерептококитѣ при 37 градуса температура съ инжекции отъ разтворъ 1 на сто пчелна отрова, въ продължение на два часа (ИП).

ДОСТАВКА НА КАРТОФИ БИНТЕ

на стопанитѣ отъ Добричъ

Картофитѣ „Бинте", които околийското агрономство поржча чрезъ Българската земедѣлска банка, пристигнаха и се раздаватъ по общини. Поканватъ се кметоветѣ отъ Добришка околия, да се явятъ въ гр. Добричъ и да получатъ опредѣленията имъ нарядъ.

Раздаване на люцерна

Добришкото околийско агрономство съобщава, че люцерната, която е доставена чрезъ Българската земедѣлска банка е вече раздаедна, поради което ония земедѣлски стопани, които искатъ такава, не ще може да имъ се даде, защото опредѣленията за агрономството нарядъ е изпълненъ — изчерпанъ.

Отглеждане на кръмното цвѣкло

Добришкото агрономство съобщава на господа кметоветѣ и земедѣлскитѣ стопани, че е дадено на агрономството да пласира 800 кгр. семе отъ кръмно цвѣкло. Понеже кръмното цвѣкло е една отлична храна за домашнитѣ животни, особенно за рогатиятъ добитъкъ, овцетѣ и свинитѣ, то поканватъ се желаещитѣ стопани отъ Добришка околия да се снабдятъ съ семе, което може да стане чрезъ агрономството.

Какъ се употрѣбява семето отъ кръмно цвѣкло? Мнозина земедѣлски стопани отглеждатъ и пазятъ цвѣклото по много примитивенъ начинъ. Правилното засѣване на цвѣклото става така: на единъ декаръ земя се пада отъ единъ до два килограма семе. Сѣе се въ редове, като коренъ отъ коренъ има растояние 40 см. Копае се два пжти. Още отъ първото копаене се прави разрѣдка или проскубване. Цвѣклото обикновено се обира къмъ края на септемврий или въ началото на октомврий, когато започнатъ листата да пожълтѣватъ. Когато се извади отъ почвата, изрѣзватъ се листата, като се оставятъ само 1 см. отъ челото, следъ това се сортиратъ въ сухи трапове или направо на повърхнината на почвата, като се поставятъ съ корена навжтре. Траповетѣ не бива да бждатъ въ никой случай по-широки отъ метъръ и половина, а дължината зависи отъ количеството на цвѣклото. Цвѣклото се нарежда по такъвъ начинъ, че да има форма на покривъ. Следъ това покрива се съ 10 см. суха здрава слама, а на върха се поставя дебело сламено вжже, което да може да се движи по две стари керемиди и да представлява нѣщо като куминъ. Цѣлата тази камара се затрупва съ приблизително 30—40 см. дебелъ пластъ пръсь. Така затрупано кръмното цвѣкло може да се съхранява презъ цѣлата зима, дори да трае до края на м. априлъ.

За забелязване е, обаче, че много отъ земедѣлскитѣ стопани въ Добруджа поставятъ кръмното цвѣкло въ бордеи, което нѣщо не е препоржчително, защото при силни студове въ бордеитѣ прониква студъ и цвѣклото може да замръзне, а презъ топли дни бързо да се нападне отъ различни бактерии и започне да гние. Други отъ стопанитѣ го поставятъ въ мази, което е още по-лошо запазване на кръмното цвѣкло. Тамъ то губи своята трайность и не може да служи като зелена храна на добитъка.

СЛАВОВЪ

ИВАНЪ ДИМИТРОВЪ

— КЖЩА ОСНОВАНА ВЪ 1906 г. —

ул. „Кн. Симеонъ Търновски" №56 — ДОБРИЧЪ

ЗЕМЕДѢЛСКИ СѢЧИВА и МАШИНИ

Плугове марка „ГЛИГАНЪ"

Резервни части за жетварки оригинални и собствена изработка

Барабанни и апаратни зжби за вършачки „ПЕРЛЕСЪ" и мисироронжчки

Чети и разпространявай в-къ

„ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ"

менъ се заражда странно желание, усещамъ се така лека и волна, че дори тази тжжна природа не е въ състояние да удави радостьта ми. Иска ми се да викамъ, да пѣя, да тичамъ и лудувамъ!...

Бѣха се изкачили на върха на височината. Елена несъзнателно го хвана подъ ржка и се притисна до него, като отпусна глава на рамото му. Тя не разбираше какво прави. Той ли се влюби въ нея или тя въ него? Предъ пламналитѣ имъ отъ скрито пожелание погледи се откриваше дългата гора прорѣзана отъ снагата на рѣката, блѣснала като разтопено сребро подъ лжчитѣ на есенното слънце, а въ далечината кацнало на отсрещния ридъ и згушено въ горската тишина, едва се забелязваше селцето. Лекъ вѣтрецъ принкаше край тѣхъ, гъделичкаше разглезено лицата имъ и шепнѣше нѣщо чудно, нѣщо странно и неразбрано. Елена почувства отново първитѣ си години. Въ подмолитѣ на душата й плиснаха вълни на разтопена забрава, и тя, Елена Васева, учителката—мълчаливата и нещастната—се видѣ като малка ученичка, която за пръвъ пжть обича.

Тя прошепна:

— Да вървимъ... Ела!...

Той я погледна и запита:

— Кжде?

Елена се затича по склона на височината като викаше и се смѣеше. Валентинъ не разбра този новикъ. Вървѣше следъ нея. Внезапно тя се спрѣ, отпустна се върху изсъхналата трева, пѣейки единъ унгарски романсъ. Съ тиха и волна пѣсень Елена изплака набързо една скрита любовь отъ безкрайната пуста. Любовь буйна, любовь искренна, любовь, за която тя неспирно жадуваше. И защото бѣше притиснала силно до гърдитѣ си тжга и умора отъ собствения си животъ, сега тази мелодия даваше свободенъ изблицъ на сълзитѣ й. Черитѣ й като смола очи се бѣха запалили отъ необикновенъ блѣсъкъ, а сочнитѣ й страни се наливаха все повече съ приятна и парлива руменина.

Валентинъ я гледаше съчувствено, защото разбираше нейното страдание, което искаше тя да прикрие съ усмивка и пресилена радость. Но ако й липсваха въ момента думи, то очитѣ ясно говорѣха за това страдание. Сега въ него нѣкъ се набираше странното желание да й помогне. Найстина, кой на кого ще помогне?

Прошепна:

— Много хубава пѣсень! За пръвъ пжть я слушамъ!...

Той я следѣше съ примрежени очи. Елена шепнѣше неразбрани думи. После започна да рицитира „Молитва" отъ Димчо Дебеляновъ.

„Сложи ржка на моитѣ устни,
крила душата ми отпусне
и безутешна възроптае: —
сложи ржка и запази ме!...

Да не надвие скрѣбь безмѣрна
и въ гнѣвъ и въ горесть твойто име
съ похулни думи да зачерна!!..

Валентинъ прошепна:

— Стига съ тази скрѣбь, госпожа Васева. Нѣщо весело кажете. Тукъ е тъй тихо и приятно тъй уютно, че човѣкъ свободно може да се вслушва въ радостната нишка на душата си.

Елена се повдигна на лакти.

— Вие диктувате това настроение въ менъ. Не забелязахте ли че още въ началото азъ искахъ да ви привлека къмъ веселие, макаръ и изкуствено!

— Нима?

— Да. Азъ страдамъ цѣлъ животъ. Безкрахно много се мъчехъ да ви разбера, защото винаги вашето име ми споменаваха, обаче, вие се подиграхте най-жестоко съ менъ. Само ми отговаряте кжсо и лаконически, сякашъ не сте тоя, който ми представиха и учители и ученици. Нѣма ли съвѣсть у васъ, липсва ли ви проницание го, за да разберете колко се измъчвамъ отъ вашето безразличие? О, вѣчно сама, вѣчно чужда на всички! Мога да кажа, че ме и презирате. Да, да, всичко мога да си предположа. Азъ, непознатата новата личность за града, се помжчихъ да ви разбера, защото видѣхъ у васъ не ученикътъ, а човѣкътъ. И защо скрихте, че пишете? Нима съмъ толкова опасна? Или това искате да кажете, че го правите, за да ме изненадате? А така ме наскърби това, защото трѣбваше отъ твоитѣ другари да разбера, че пишете...

Думитѣ й се сподавиха отъ вълнение.

— Туй не е важно, госпожа Васева.

— А кое? Кажете ми кое е важно?

Валентинъ се подвоуми.

— Право да ви кажа, не зная.

— Разкажете ми нѣщо. Искамъ да ви познавамъ.

Той наведе глава надъ колѣнетѣ си, които здраво бѣше стегналъ въ ржцетѣ си. Челото му се изопна. Какво да й каже?

Тя молѣше.

— Разкажи ми!... Моля ви!... Тъй е хубаво да ви слуша човѣкъ. —шепнѣше сподавено Елена, като рѣеше погледъ нѣкжде далече изъ ведрата ширъ на ясносиния хоризонтъ. Чакаше съ полуотворени

(следва)

ДОБРУДЖАНСКИ
ГЛАСЪ
Информационенъ ежедневникъ за общественъ животъ, стопанство, културенъ подемъ и широка разгласа

ЗА ЧИТАЛИЩАТА

Читалищното дѣло въ Добруджа е въ началото си. Когато се поставя начало на едно дѣло, особено, щомъ то е отъ общественъ характеръ, трѣбва добре да бѫде разбрано и отъ неговитѣ инициатори и отъ тѣзи, на които то ще бѫде отъ полза. Макаръ и читалищата да не сѫ новость за България, робството ни попрѣчи да вървимъ паралелно съ останалитѣ предѣли на страната ни. Да навакса ме изгубеното време е една благородна задача, но бързината никога не е давала желанитѣ резултати. Затова и нашитѣ читалищни дейци ще трѣбва добре да обмислятъ своитѣ начинания. Другъ единъ фактъ, който трѣбва да се вземе предъ видъ, това е слабо развитото ни обществено чувство. Бързо ни додѣватъ работи, въ които не виждаме личенъ интересъ. Но тѣзи следи на робството ще изчезнатъ и бѫдещето ще възнагради ония ранобудни труженици, които първи сѫ заработили въ нашето обществено поле и неотклонно сѫ преследвали създадената си цель. А въ читалищното дѣло се проявятъ бѫдещитѣ обществени дейци на Добруджа. Тамъ ще се вербува и обществото чувство на добруджанеца отъ села и градове. Тамъ ще израстне и истинското добруджанско цвѣте на свободата.

За това, да погледнемъ съ всичката сериозность на читалищното дѣло.

Буря отъ негодуване противъ Чърчилъ въ Англия

Женева 17 (ГТА). Вестникъ „Дейли Мейлъ" обнародва една критика на политиката на Чърчилъ, върху основателнитѣ упрѣци направени презъ време на едно заседание на Камарата на общинитѣ, спрямо министръръ-председателтъ. Вестникътъ пише между другото:

1. „Министръръ-председателтъ, единственятъ, наистина, необходимъ човѣкъ, обаче, защо той не успѣ да направи отъ Индия арсеналъ на изтокъ?

2. Министръръ-председателтъ е равенъ на Питъ Млади, той получава помощь, но защо нашето морско пѫтуване става все по критично?

3. Министръръ-председателтъ е отреденъ отъ сѫдбата да остави една победа, но защо ние претърпѣваме толкова многопоражения?

4. Министръръ-председателтъ пое широко върху себе си отговорностьта за всички неуспѣхи, но защо задържа съ такава упоритость неопитни хора на избрани постове?

5. Министръръ-председателтъ произнесе една отъ своитѣ прочувствени речи, но защо е скрилъ толкова нѣща?

ПРЕДЪ УДАРЪТЪ ВЪРХУ АВСТРАЛИЯ

Първата страна, въ която японцитѣ при своя победоносенъ походъ ще срещнатъ европейци, е Австралия. Въ сѫщность Австралия е извънредно слабо населена. Цѣлиятъ животъ е концентриранъ по крайбрѣжието. Съ завземането на Нова Гвинея и Соломоновитѣ острови, японцитѣ сѫ се твърде много приближили до найсеверната часть на Австралия. Отъ Коктовънъ започва веригата пристанищни градове, която се простира до Аделаиде. Всѣки отъ тѣзи пунктове е изложенъ на японското нападение. Ако японската флота успѣе да си осигури господството въ австралийскитѣ води, то тогава японския генералъ щабъ получава пълната свобода да предприеме десанти въ онѣзи пунктове, които той намѣри за подходящи. Поради липсата на каквито и да е транспортни и съобщителни средства въ вѫтрешностьта на Австралия, отбраната на последната може да се концентрира само по крайбрѣжието. Следователно, при единъ успѣшенъ десантъ отъ страна на японцитѣ, австралийскитѣ войски ще иматъ сѫщата сѫдба, каквато имаха холандцитѣ на островъ Ява. По всѣка вѣроятность ако японцитѣ решатъ да предприематъ ударътъ срещу Австралия, тѣ ще се опитатъ да дебаркиратъ на много точки едновременно. Една отъ тѣзи точки, която сѫщо така е много изложена, е Портъ Дарвинъ. Презъ последнитѣ дни Портъ Дарвинъ е обектъ на ожесточени японски въздушни нападения, които сѫ направили пристанището му вече неизползваемо за австралийската флота.

ВЕСТИ

Общото Занаятчийско Сдружение отъ гр. Добричъ, съобщава на всички занаятчии, че съгласно окржжно № 900 на Инспекцията на Професиитѣ гр. Шуменъ, следва да произведемъ избори за ново ржководно тѣло и контроленъ съветъ, което събрание е насочено на 26 т. м. и на което ще има право да взематъ участие само редовно отчетенитѣ членове за 1941 г. поради което поканватъ се всички неотчели се да се явятъ въ канцеларията на Общото Занаятчийско Сдружение и се отчетатъ най-късно до 6 часа 25 т. м. съгласно чл. 49 отъ устава, като сѫщевременно си получатъ и майсторскитѣ свидѣтелства.

— **Утре**, недѣля, въ салона на Смѣсената гимназия въ Добричъ, учительтъ г. Дарленски ще изнесе сказка по случай годишнината на Галилео Галилей на тема: „Триста години отъ смъртьта на Галилей". Входъ свободенъ за граждани и учащи се.

— **унищоженитѣ** пчелни семейства, заразени отъ болестьта „гнилецъ" се заплащатъ както следва: за унищожено пчелно семейство отъ разборенъ кошеръ 250 лв.; за унищожено пчелно семейство отъ неразборенъ кошеръ 200 лв.

— **Днесъ** при скромно тържество ще стане предаването на наградитѣ на двамата ученика отъ Добришката смѣсена гимназия, които презъ време на най-страшнитѣ студове съ рискъ на живота си, спасиха пѫтници отъ затрупания влакъ при Йовково. Министра на просвѣтата е благоволилъ да възнагради тѣтната самоотверженость съ хромникелови часавници и благодарствено писмо. Нека този примѣръ бѫде за подражание отъ всички младежи и имъ служи като урокъ.

— **Отъ** 20 до 26 т. м. се обявява седмица на чистотата въ Добричъ. Презъ това време ще се предприеме едно голѣмо и общо почистване на града. Следъ свършване на седмицата на чистотата ще се извърши най-строга провѣрка отъ санитарнитѣ власти, за да провѣри направеното. Тамъ, гдето се констатира нежелание или неподчинение, ще се прилагатъ наказания.

— **Вчера** е пристигналъ въ Добричъ Инспекторъ — педагогътъ при Министерството на земедѣлието г-жа Лѣсова, която ще направи ревизия на извършената работа отъ агрономитѣ при земедѣлското стопанство въ града ни.

— **Вчера** пребивава въ Добричъ кмета на гр. Варна г-нъ инженеръ Мустаковъ.

Продава се къща съ 3 стаи и 400 кв. м. дворно мѣсто, находяща се на ул. „52" № 20 — Добричъ.
Споразумение редакцията.

Смѣлото действие на единъ италиански корабъ

Римъ 17 (ГТА). Римскитѣ вестници съобщаватъ тази сутринь, че единъ отъ модернизираните италиански кораби е извършилъ едно блѣскаво действие. Италианския корабъ е изминалъ 30,000 мили безъ да се спира и следъ 58 дена той пристигналъ на пристанището на една приятелска държава. Той миналъ Тихия и Атлантически океанъ и най-сетне Северното море. На борда на кораба се намиралъ екипажа на единъ италиански корабъ, който е билъ потопенъ край Тайландското крайбрѣжие. Членоветѣ на този екипажъ пристигнали въ Генуа.

ПОТЪНАЛА английска канонерка

Стокхолмъ 17. (ГТА). Англиского адмиралтейство съобщава, че канонерката „Индусъ" е потънала преди 10 дена, следствие едно нападение съ бомби. Нито единъ членъ отъ екипажа не билъ загубенъ. 10 члена били ранени и повечето отъ тѣхъ се намирали сега въ Индия. Канонерката „Индусъ", която принадлежала на индийската флота имала 1,180 тона и развивала 11 възли въ часъ. Тя е била въоржжена съ две орждия съ калибъръ 120 мм. и 4 орждия 47 мм., 11 картечници и е имала 100 души екипажъ.

Културно третиране на пленници

Токио 17 (ГТА) Отъ 17 дена е дадена възможность на 1300 английски и американски военопленици да говорятъ съ семействата си въ Англия и Америка по радиото. Пленницитѣ сѫ изказали задоволство отъ третирането имъ.

Островъ Поней завзетъ отъ японцитѣ

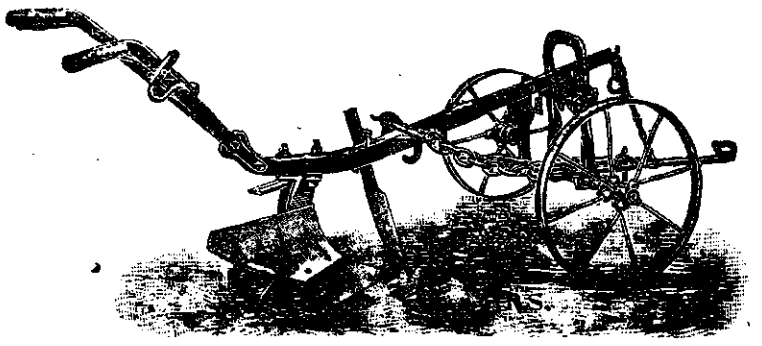
Токио, 17 (ГТА). Японската главна квартира потвърждава дебаркирането на японски войски на островъ Паней, тъй както бѣ съобщено отъ американския държавенъ департаментъ японската главна квартира съобщава, че разположението на островъ Паней и Собу, кждето японцитѣ дебаркирали на 10 априлъ е било благоприятно за японскитѣ войски.

Награденъ германски капитанъ отъ Дуче

Римъ 17. (Стефани). Вестницитѣ възпроизвеждатъ на първа страница снимката на младия германски капитанъ Йоахимъ Мунхемберггъ, награденъ отъ Дуче съ златенъ медалъ за военна заслуга, като е подчерталъ, че той е първия чуждестраненъ воинъ награденъ съ златния медалъ.

Капитанъ Йоахимъ Мунхемберггъ е на 23 годишна възрастъ, извършилъ е 320 въздушни действия въ Белгия, Холандия, Франция, Англия, Гърция и Африка, както и срещу островъ Малта и е спечелилъ 67 победи отъ които 20 срещу Англия и 5 въ Северна Африка.

плуговетѣ „РУДЪ-САКЪ" Лайпцигъ
ГЕРМАНИЯ

които сѫ незамѣними по ЗДРАВИНА, КАЧЕСТВО и РАБОТА отъ всички други плугове се намиратъ на складъ при
Петъръ Ив. Стояновъ
Князъ Симеонъ Търновски № 41
Телефонъ № 122 ДОБРИЧЪ

Пристигнаха ни голѣмъ изборъ отъ
Доброкачествени бѣли и червени вина
— ОТЪ НАЙ-ПРОЧУТИТѢ —
южно лозарски центрове въ България
Склада ни разполага и съ отлични СЛИВОВА и ДНІЕБРОВА РАКИИ и съ всички видове СПИРТНИ НАПИТКИ.
Пустнахме ги въ продажба при най-износни цени
Съ почитание:
ДИМИТЪРЪ СТ. ИНГИЛИЗОВЪ
СКЛАДЪ НА ВИНА и РАКИИ
ул. "30" № 8 — гр. Добричъ
(срещу желѣзарския маг. Александъръ Андреевъ)

Рекламата е душата на търговията и постига цельта си само въ в. ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ